

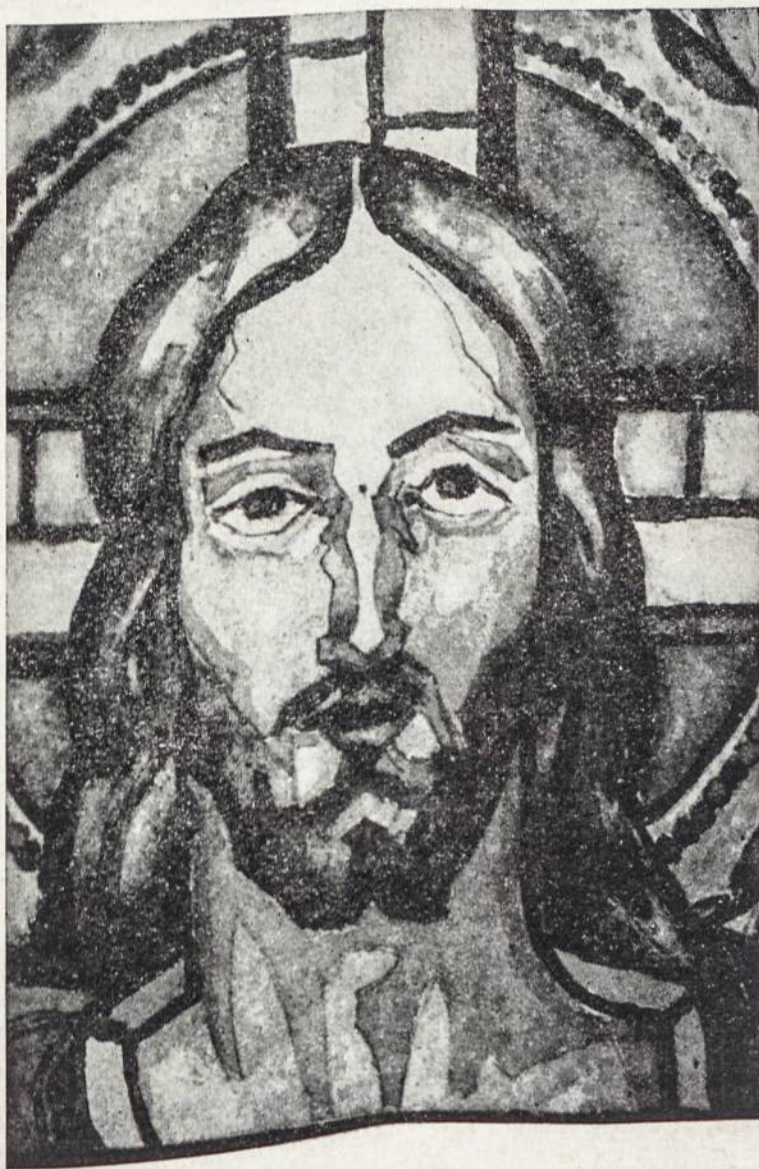
KRISTAUS KARALIAUS *Laivas*

Tėvų Marijonų
Bendradarbių Draugijos
Savaitraštis

内容

Evangelija — Lekcija
Kaip Tau Atsidėkoti?
Kellionė iš Palestinos
Magometas ir Jo Pasekėjai
Krikščioniškoji Kančia
Dievas Valdo Gamtą
Meilė ir Apaštalavimas
Ražančius už Mūsų Kraštą
Sielos Albumas
Kristui ir Bažnyčiai
Klausimai ir Atsakymai
Žinios iš Katalikiškojo Pasaulio
Žinios iš Lietuviškojo Pasaulio

内容

XX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Leikija

Šv. Jono 4, 46-53

Efez. 5, 15-21

ANUO metu: Buvo tenai, Kaparnau-
me, vienas karalius valdininkas, kurio
sūnus sirgo. Tas, išgirdęs, kad Jėzus at-
eina iš Judiejos į Galilieją, nuėjo pas jį
ir prašė jį ateiti ir pagydyti jo sūnų,
kurs buvo marinamas. Tuomet Jėzus
jam tarė: Jei jūs nematote ženklų ir ste-
buklų, jūs netikite. Valdininkas jam at-
sakė: Viešpatie, atėik pirm, nekaip ma-
no sūnus numirs. Jėzus jam tarė: Eik,
tavo sūnus gyvas. Žmogus įtikėjo žo-
džiams, kuriuos jam pasakė Jėzus, ir iš-
ėjo. Jį jau pareinantį pasitiko tarnai ir
pranešė jam, sakydami, kad jo sūnus gy-
vas. Jis tat pasiklausė juos apie valandą,
kurią jam pasidarė geriau. Jie atsakė:
Vakar septintą valandą liovėsi krėtęs jį
drugys. Tuomet tėvas suprato, kad tai

BROLIAI: Taigi, žiūrėkite, kaip at-
sargiai turite elgtis; ne kaip neišmin-
tingi, bet kaip išmintingi, gerai naudo-
kitės laiku, nes dienos yra piktos. Todėl
nebūkite neprotingi, bet supraskite, ko-
kia yra Dievo valia. Nepasigerkite vy-
nu, kuriame yra ištvirtimas. Būkite pil-
ni šventosios Dvasios, kalbėdamies tarp
savęs psalmėmis, imnais ir dvasinėmis
giesmėmis, giedodami ir džiaugdamies
savo širdyse Viešpačiui; dėkodami vi-
suomet už visa Dievui ir Tėvui mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu. Pasi-
duokite vieni kitiems Kristaus baimėje.

buvo ta valanda, kurią Jėzus jam tarė:
Tavo sūnus gyvas. Ir įtikėjo jis pats ir
visi jo namai.

I. Ramūnė

Kaip Tau Atsidėkoti?

Jieškojau aš Tavęs, o Viešpatie, pasauly,
Dangaus židrynėj ir tamsioj nakty.
Ir nieko aš taip negeidžiau tada ir neno-
rėjau,
Kaip tik, o Dieve, rast Tave...

Ir suradau, o Viešpatie, Tave.
Aš paprašiau Tavęs, o Viešpatie, stip-
rybės,
Kad nepalūžčiau, kaip žolė silpna,
Kad man jėgų užtektų per gyvenimą ke-
liauti

Kad pakeleive Tu mane, o Viešpatie,
priimtum
Ir leistum džiaugtis angelais, —
Ir durys atsidarė pas Tave.
Prašiau ir Tu davei, jieškojau ir radau
aš.

Pabeldžiau, — atsidarė durys man..
O Viešpatie, aš nežinau, kaip Tau atsi-
dėkoti
Ir kaip Tave mylėt daugiau,
Jei širdį tokią mažą man davei...

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the
Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post
Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U.S.A. \$3.00
yearly, 5c a copy. Editors: Rev. V. Parulis, MIC., Rev. A. Naudžiūnas, MIC.

Kelionė Iš Palestinos

“Ir įtikėjo jis pats ir visi jo namai”.

(Jon. 4, 53).

Tikėjimas ir abejonės

EVANGELIJOJE aprašytasis šimtininkas, kariuomenės valdininkas, tikrai galima laikyti atstovu tų žmonių, kurie tiki ir vis dar abejoja. Anas kariuomenės valdininkas girdėjo, kad po Palestinos šalį vaikščioja Mokytojas Kristus, daro įvairius stebuklus, pagydo ligonius ir tt. Ir šit nelaimė - susirgo jo paties sūnus. Šimtininkas greitai skuba sutikti stebukladarį Mokytoją, pakviesti jį į savo namus, kad šis uždėtų ranką ir jo sūnų pagydytų. Sergančio sūnaus tėvas tiki, kad Kristus turi dievišką galią stebuklus daryti, jis nėra vien paprastas ir dažnai miestų aikštėse sutinkamas įstatymo mokytojas ar aiškintojas, tačiau kartu jis ir suabejoja — ar Kristus, neatėjęs į jo namus ir nepalietęs ranka sūnaus, galės jį išgydyti. Šimtininkas reikalauja fizinio, matomo, apčiuopiamo Kristaus - Dievo pasirodymo, mat, tuomet ir jo tikėjimas į Kristaus dieviškąją galią bus stipresnis.

Ar nėra tokių abejojančių šimtininkų ir tikinčiųjų tarpe? Ar negirdime mes juos šitaip kalbant ir aiškinantis: “Jeigu aš aplankyčiau Palestiną, Šventąją Žemę, pamatyčiau tuos namus, kur Kristus gimė, užaugo, pavaikštinėčiau tais takais ir takeliais, kur Jo kojos mindžiojo, tada ir man išnyktų visokios abejonės, galėčiau tvirčiau ir giliau tikėti”.

Ir šitiems žmonėms tinka Kristaus žodžiai, pasakyti abejojančiam šimtininkui: “Jei jūs nematote ženklų ir stebuklų, jūs netikite”. Šitie žmonės blaškosi abejonėse, reikalauja apčiuopiamų ženklų, fizinio Kristaus pasirodymo, o nėra linkę tvirtai tikėti, kad “Kristus tas pats vakar, šiandieną ir rytoj”, kad dieviškasis Mokytojas neturi laiko ir vietos suvaržymų — **Kristus eina per amžių jū-**

lą ir visus kviečia gerti gyvojo šaltinio vandenį, trykštantį į amžinąjį gyvenimą. Ir taip amžių verpetuose tęsia Kristus pradėtąją kelionę, iš Šventosios Žemės, Palestinos, keliauja jis į tolimiausius kraštus, parapijas, tikinčiųjų širdis...

Šventųjų vietų piligrimai

Tikintieji, kurie tiki ir vis dar abejoja, kurie reikalauja “ženklų ir stebuklų”, laukia fizinio, matomo ir ranka apčiuopiamo Kristaus pasirodymo, dažnai su ilgėsiu pagalvoja apie šventąsias vietas, nori jas lankyti — jie trokšta įsijungti į šventųjų vietų piligrimų ekskursiją ir joje nuplauti abejonių dulkes. Tokie žmonės visą amžėlį planuoja skersai ir išilgai išvažinėti Palestiną, išlandžioti Romoje katakombas, aplankyti šv. Petro kapą, atsigerti Liurde stebuklingojo vandens, pamatyti Italijoje, Neapolio mieste, verdantį kankinio šv. Januarijaus kraują, savo ranka paliesti Vokietijoje Teresės Neumanaitės žaizdas ar netoli Romos gyvenančio tėvo Pijaus krauju pasrūvusias rankas — tada tai tvirtai tikėčiau ir išnyktų man visokios abejonės”... “O jūs žmonės, menko tikėjimo! Jeigu jūs nematote ženklų ir stebuklų, jūs netikite”...

Šventųjų vietų ir tvirto tikėjimo asmenų aplankymas, jų pamatymas, aišku, nėra savaimė blogas ar smerktinas dalykas. Jis parodo mūsų pagarbą šventoms vietoms, rimtą susidomėjimą nepaprasto tikėjimo asmenimis, gražų norą juos pamatyti, pasimokyti, išklausti jų iš širdies einančių pamokymų. Tačiau daugelis šventųjų vietų maldininkų užmiršta, kad į šventąsias vietas ir pas tvirto tikėjimo asmenis veda ne smalsumas, dilgiantis noras juos tik pamatyti, bet **tikėjimas**, einas iš kuklios ir nužemintos širdies. Jeigu žmogus, neturįs širdyje tikėjimo, išlandžios ir visas Romos katakombas, pamatys kankinių kapus, jei jis prisigrus per trukšmaujančių italų minią ir pamatys Neapolyje verdantį šv.

Januarijaus kraują, atsigers Liurde stebuklingojo vandens, aplankys Vokietijoje Teresę Neumanaitę, bet jeigu jis neturės širdyje gilaus tikėjimo ar švento noro jį padauginti, patobulinti, tvirčiau ir tobuliau tikėti, tos visos jo kelionės bus tuščias pinigų mėtymas ir smalsumo tenkinimas. Jam Romos katakombos bus paprasti griuvėsių miestai, jam šv. Januarijaus kraujas ar Terėsės Neumanaitės žaizdos bus tik paprastas spektaklis, smalsiai „įamžintas“ spalvotoje filmoje, jam stebuklingasis Liurdo vanduo bus „paprastas, nors ir toks truputį keistokas vandenėlis“. Kur nėra tikėjimo, kur nėra nužemintos ir sutrintos širdies, ten jo neįkvėps nė katakombų požeminiai urvai.

Žinoma, belankant šventas vietas ar šventus asmenis, gali atsitikti, ir atsitinka, stebuklą, bet ir čia žmonės turi tikėti ar bent širdyje nužemintai melsti

stebuklo - dieviškosios malonės tikėti ar sustiprinti abejonėse svyruojantį tikėjimą.

Tikėjimas, mat, nėra kokia prekė, pirkiny, kurį už didesnę ar mažesnę pinigų sumą, atlikus ilgesnę ar trumpesnę kelionę, būtų galima nusipirkti, įsigyti. Nuvažiavai į Romą, apsistojai brangia-me hotelyje, per petį persisvėręs foto aparatą palandžiojai po katakombas, balsiai kalbėdamasis su draugais pasivaikščiojai po gražią ir tokią didelę šv. Petro Baziliką — ir štai žaibo greitumu pasidarei „be galo ir be krašto tikintis žmogus“...

Tikėjimą širdyje įžiebia Dievo malonė, nuolankus proto ir valios nusiteikimas, sutrinta ir tikra malda: „Viešpatie, aš tikiu visa, ką Tu apreiškei ir ką moko šventoji Tavo Bažnyčia. Viešpatie, Tu tik sustiprink ir padaugink mano tikėjimą“.

Magometas ir Jo Pasekėjai

V IENAS didžiausių krikščionių Bažnyčios priešų Magometas buvo kilęs iš arabų, koreištų giminės, ir buvo gimęs Mekkos mieste (Arabijoje) iš stabmeldžio tėvo Abdallah ir motinos žydės Emmina, 570 metais po Kristaus. Jis buvo visai bemokslis, nemokėjo nei skaityti, nei rašyti, bet buvo gilaus proto, iškalbingas, gražios išvaizdos ir karingos dvasios. Kadangi, dar mažas būdamas, jis nustojo savo gimdytojų, ir gyveno dideliame neturte, tai buvo paimtas auklėti savo dėdės, kurs varė prekybą kupranugariais. Vaikas dažnai jam padėdavo varyti tuos kupranugarius. Tokiose kelionėse jis susipažino su daugybe tautų ir tikybų, įprato į stebėjimus ir mąstymus ir, tur būti, tuomet jame gimė mintis įkurti naują tikyba, kuri visus arabus galėtų sujungti į vieną tautą ir valstybę. Vėliau jis vedė turtingos našlės Kadijah prekybos reikalus, kuriais besirūpindamas, taip jai patiko, kad ji paėmė Magometą sau už vyrą. Taip tapęs nepriklausomu žmogumi, jis

galutinai atsidavė savo palinkimui būti vienumoje ir daug mąstyti. Bendrai, arabai yra linkę daug svajoti ir mėgti poziją. Tomis ypatybėmis labai yra pasižymėjęs ir Magometas. Slapstydamasis po Mekkos kalnus ir pasiduodamas fanatiškiems sapnams, jis jau neabejojo, esąs dangaus pasiųstas išgriauti stabmeldijos viešpatavimą ir išmokyti žmones „šventesnės“ tikybos, kaip buvo žydų ar krikščionių tikyba. Tą naują tikyba jis ir ėmė skelbti Mekkoje, turėdamas 40 metų amžiaus, 612 metais.

Kad įtikintų savo artimuosius savo dieviškoje neva pasiuntinybėje, Magometas savo nuomaros ligos priepuolius ėmė visiems aiškinti kaip pranašiškus dvasios pagavimus, ir Arkangelo Gabriėliaus jam daromus apreiškimus. Ir sunku apsakyti, kiek daug tamsių arabų Magometas patraukė prie savęs. Pirmieji į jį įtikėjo jo žmona, žentas Ali, įtakingas uosis Abubėker, jo atleistas vergas ir 10 žymesnių Mekkos gyventojų. Bet kiti Mekkos piliečiai neprietelingai sutiko jo mokslą, matydami jį keliant

maištą prieš senąją jų tikyba ir norint ją išgriauti. Šie padarė net samokslą prieš Magometo gyvybę. Ir vieną kartą, kada priešai jau buvo apsupę jo namus, "pranašas" vikriai išsigelbėjo, kelias dienas slaptėsi vienam urve, paskui gi išbėgo į kitą didesnę miestą Mediną. Tai buvo 622 metais. Tie metai arabų yra vadinami "gėdžros" (išbėgimo) metais ir tas įvykis magometonų yra laikomas tokiu svarbiu, kad nuo jo jie skaičiuoja net savo metus (magometonų era). Medinos gyventojai pripažino Magometą esant pranašu, kurs, jiems padedant, ir ėmė platinti savo mokslą kaimynių tautų tarpe. Apsigyvenęs Medinoje, Magometas pasisavino sau kunigaikščio ir kartu kunigo vardus ir pareiškė, esąs pasiruošęs skelbti savo naują mokslą jėga ir baime, ugnimi ir kardų. Taip ir įvyko. Tokiam narsiam vyrui ir likimas padėjo. Sėkmingai kovodamas, jis greitai laiku pavergė artimuosius arabus ir išgalėjo taip, kad, pasiuntęs šen ir ten raštus, pakvietė garsesnius gretimus kunigaikščius priimti jo naujas dogmas.

Pagaliau, priėjo prie to, kad 630 metais, t. y. aštuntais naujosios eros metais, pamušė savo valdžion Mekką ir jos maldyklą (vad. Kaaba), išmetęs iš jos, kaip rašoma, 360 stabmeldžių dievaičių, paskelbė esant švenčiausiaja jo tikybos vieta. Pavergęs dar kitas arabų gimines ir Sirijos dalį, 632 metais jis numirė, turėdamas 62 metus amžiaus ir liko palaidotas Medinoje, kurią, kaip ir Mekką, lanko maldininkų minios iš viso musulmonų pasaulio.

Mirdamas, Magometas savo valdžią perdavė uošviui Abubėkrui, kuriam ir jo įpėdiniui, Omarui, vadovaujant, arabai pavergė Aigiptą, Siriją, Persiją ir Palestiną. Tuokart tai pakliuvo jų vergijon šventasis mūsų miestas Jeruzolima, kurią jie valdo ir ligšiol. Saliamono bažnyčios vietoje Omaras pastatė didelę ir gražią mečetę (maldyklą), kuri ir dabar tebestovi. Joje nuo to laiko yra juodas akmuo, apie kurį magometonai sako, kad jis buvęs atsiųstas iš dangaus patriarkui Abraomui.

Dabar pakalbėkime apie Magometo

mokslą, kurį jis dėstė "įkvėptų" posakių ir pamokymų pavidalu. Vėliau jis liepė juos surašyti ir iš čia atsirado "šventa" magometonų knyga **Koranas**, kurią jie taip gerbia, kad labai ją giria, daug pasakų apie ją skelbia, dažnai skaito ir paliečia, tik rūpestingai nusiplovę rankas, per ją prisiekia, karo metu nešioja mūšiuose, krikščionims ir kitiems "nešvairiams" neleidžia ją palytėti ir t. t.

Savo tikyba Magometas pavadino **islam** (t. y. tikyba), o savo tikinčius, — **mosleminais**. Svarbiausios jo tikėjimo tiesos yra šios: Vienas yra Dievas — **Allah** ir Magometas — jo pranašas. Ir anksčiau Dievas siųsdavo žemėn pranašus: Abraomą, Mozę, Kristų, bet Magometas yra didesnis už visus. Jis atėjęs apvalyti ir pataisyti Mozės ir Jėzaus Kristaus tikybas. Toliau, Magometas pripažino, kad Dievas rūpinasi žmonių reikalais, bet taip, kad visi daiktai ir įvykiai priklauso neatmainomam likimui, todėl ir žmogaus mirtis taip yra griežtai nustatyta, kad negalima ją nei paskubinti, nei atidėti. Jis skelbė angelus, k. a.: Gabrielių, Mykolą ir kitus, esant Dievo padėjėjais pasaulio valdyme; skelbė numirėlių atsikėlimą, paskutinįjį teismą ir rojų bei pragarą, bet visa tai buvo medžiaginiai aiškinama. Pav., Magometo rojus turįs savyje visa tai, ką arabai daugiausia mėgsta žemėje, būtent: puikiausius sodnus, skaniausius valgius, maloniausią pavėsį, minkštą lovas, gražias juodakes merginas ir visokius kūno mėgumus.

Dar tikinčiųjų pareigos yra: dažna malda su veidu, atgręžtu į Mekką, kūno apiplovimai, pasninkai, išmaldos ir bent vieną kartą amžiuje maldingos Mekkos lankymas. Uždrausta gi: valgyti kiaulieną arba pasmaugto gyvulio mėsą, kraują ir "nešvairius" valgius, gerti vyną, rūkyti ir kitos nuodėmės. Bet leista: daugpatystė paleistuvystė, persiskyrimai, plėšimai ir užkariavimai. Kariauti su netikėliais ir platinti islamą ginklu laikoma didžiausiu nuopelnu ir kovose kritusiems Magometas tikrai pažadėjo rojų. Magometonų dabar yra pasaulyje apie 250 milijonų.

K. A. R.

Krikščioniškoji Kančia

1

KAIP blogis ir nuodėmė, taip ir kančia lieka paslaptim, kuri visiškai paaiškės tik kito pasaulio šviesoje. Krikščioniškasis Apreiškimas tamsą prasklaido tiek, kiek tat reikalinga aukštesniems ir aukščiausiems gyvenimo tikslams, kad kančios akmuo tuo būdu taptų naudingu, net kampiniu statybos akmeniu.

2

Kentėjimas ir mirtis yra nuodėmės pasėkos. Ne Dievas yra jų pradžia. Pirmykščiame kūrybos plane jų nebuvo. Tai laisvos tvarinio valios padaras. Blogumui panaudojus valią, pasauly pasirodė nuodėmė. Per nuodėmę atėjo kentėjimas ir mirtis.

3

Taigi kančios nėra ydos, silpnybės ar spragos Apvaizdos plane. Dievas leidžia jas kaip blogį. Jis jų nekūrė, bet padarė jas naudingas savo tikslams. Jis leidžia kančias ne kaip tikslą, bet kaip priemonę tikslui, kad nubaustų blogį ir išgelbėtų ir išganytų žmogų.

4

Kentėjimų tamsa nemeta šešėlio ant Dievo ir Jo Apvaizdos. Jo teisingumas leidžia kančiai eiti po nuodėmės. O Jo gailestingumas pasireiškia tuo, kad jis priima bausmę kaip atgailą, nuodėmės pasėką paverčia vaistu, sudrausminimą maloningu bandymu, kurs teisingumui neša ramybės vaisių (Hebr. 12, 11).

5

O teisingumas ir gailestingumas aiškiausiai pasireiškia per Dievo Sūnų. Kurs prisiėmė kaip kaltes, taip ir kančias, Kurs kentėjimu ir mirtimi išpirko nuodėmę, kurs kančią ir mirtį kentėdamas ir mirdamas nugalėjo, kurs kančią iš kaltės pasmerkimo išvadavo ir išpirko.

6

Bet kančios ir nuliūdimai tuo nesi-
baigia. Jie tiek Kristaus, tiek krikščio-

nio gyvenime sudaro svarbią, esminę dalį. Bet tikinčiajam kančia turi kitos reikšmės. Iš nuodėmės pasmerkimo išvadota, ji nebėra kliūtimi, ji tampa priemone, aukštos vertės moraline jėga. Ji padeda prisišlieti prie Kristaus, dalyvauja Jo išganyto malonėje ir garbėje.

7

Taip kančia iškyla iš tamsių blogio gelmių ir pakyla į religijos sritis. Ji net tampa religijos dalimi, tampa auka šalia Kristaus aukos. O pagrindinės religijos jėgos — tikėjimas, viltis ir meilė — tampa kančios vaduotojomis, kurių niekas nepakeis.

8

Tad nėr priežasties kentėjimo bijoti ar jį niekinti. Velyk tenka su juo pagarbiai elgtis, jį vertinti, jį ramiai priimti, net džiugiai pasveikinti. Susijęs su Kristaus gyvenimu, jis nušvinta, jungiasi su Kristaus pasi-ja, panaudojamas aukščiausiems gyvenimo tikslams.

9

Kentėjimas yra ugnies bandymas žmonėms; bet ir ugnies bandymas religijoms. Nėra tikra ir ko verta ta religija, kuri nemoko ir nepadeda kentėti, kuri nemoka kančios mįslės atspėti taip, kad kančią būtų galima išmintingai ir dorai pernešti. Neužtenka kilnaus ir idealaus kančios mokslo; jis turi savo vertę parodyti gyvenime ir praktikoje. Tie, kurie pagal tą mokslą gyvena, jame turi rasti tiek jėgos ir paguodos, kad galėtų kančioje išsilaikyti ir kančios kovoj didvyriais pasirodyti.

10

Dieviškoji krikščioniškosios religijos tiesa ir jėga gražiausiai pasirodo kentėjime. Čia ne keli rinktiniai žmonės laimėjo didžiausias kančias, bet nesuskaitomas jų skaičius, ištisa krikščioniškoji tauta, kančios jau sėkmingai daugumoj išbandyta ir sunkiausiais laikais kančios jungą tvirtai ir garbingai nešanti.

Dievas Valdo Gamtą

GAMTOS mokslai begalo įdomūs. Nenuostabu, tačiau, kad nors žmogus būtų vienaip sutvarkęs, pati gamta, jo neatsiklausus, ardo sutvėrimų planus; žinoma, esti gudrių mokslininkų, kurie sugeba įkinkyti gamtos pajėgas, jas su-naudodami žmonijos gerovei. Taip darė Amerikoje pasižymėjęs Burbank.

Iš karto mokslininkai juokėsi iš Burbanko pastangų gerinti vaismedžius, bet, kai po keletą metų stropaus darbo pasirodė išdavos to pasišventimo, gamtininkai buvo pasiruošę jį vadinti stebukladariu. Burbank pradėtas darbas, jam pačiam mirus, kitų įgudusių agronomų toliau vedamas.

Žmogus atsitiktinai tegali sunaudoti gamtos jėgas, bet jis negal sakyti, kada ir kiek jį privalo veikti. Napoleoniui užkariavus gerą Europos plotą, rodėsi, kad pati gamta jam pataikauja, pa-

11

Tai tautai tinka tai, ką šv. Povilas sako apie save ir apaštalus: Tame pasirodo Dievo jėgos galybė, kad jie, nors suspausti, nėra suspausti ir nusigandę, nors į vargą patekę, nėra be pagalbos, nors parbloškiami, bet nežūva, nes jie nešiojasi Jėzaus mirtį savo kūne, idant Jėzaus gyvenimas juose apsireikštų (2 Kor. 4, 8). Kentėdama kaip Jėzus ir su Jėzumi, Dievo tauta gauna Kristaus jėgos ir galios, ir sunkiausiose kančiose nelieka be pagalbos ir apleista.

12

Taip prieiname prie pagrindinio kančios klausimo sprendimo krikščionybėje. Tą sprendimą nusako ne kokie pamokymai, nurodymai, ne valios akstinimai, motyvai, paguodos priemonės. Tą sprendimą laiduoja vienas asmuo: Jėzus Kristus, kurs pats tapo kentėjimų vyru, kurs kaip tobulas kančios pavyzdys iš žmonijos iškyla ir visiems sušunka: Kas nori sekti manim, teišsižada savęs, teima savo kryžių ir eina paskui mane (Mt. 16, 24). **Vertė A. Tyruolis**

dėdama priešus nugalėti. Dėja, ji savaip išsprendė klausimą — kas ją tvarko, kai Napoleoną Rusijos šaltis nugalėjo.

Mūsų amžiais tas pat kartojasi. Jeigu pakeisime vardus, tautas, bei metų laikus, gamta, rodos, gelbsti vienai šaliai, galop atsilygina nuskriaustai daliai, nes ji ne nuo žmogaus valios priklauso. Gamta padėjo Hitleriui ir sėbrams, veliau ji prieš jį atsisuko.

Gana aišku, kad tas, kuris turi teisę gamtą tvarkyti, esti nepaprastas asmuo, dangaus ir žemės viešpats. Seniau, Danijos žmonės buvo manę, kad pati gamta klauso jų garbingo, doro, išmintingo karaliaus, Kanuto. Pats karalius žmonėms aiškinosi, kad negalima taip sakyti; jam nenorėjo tikėti.

Liepė Kanutas žmonėms susirinkti prie jūros kranto. Jūros vilnys pamažu kilo, artėjo jo kojų. Jis garsiu balsu šaukė vilnims liautis, jos nepaklausė, nuplovė jam kojas. Karalius su nusižeminimu tarė pavaldiniams, — "Gamta klauso tiktai Dievo, ne žmogaus".

Evangelijoje aprašyta, kad audrai jūrose pakilus, Kristus ją nutildė, apaštalamis sukeldamas baimės. Tas įvykis tiktai vienas ištisos eilės panašių atsitikimų nurodančių, kad Kristus nebuvo paprastas žmogus, bet kaip Pats teigė, Dievo Sūnus, Dangaus ir Žemės Viešpats, kurio visi privalo klausyti. Gamta pildo Jo valią, kodėl žmogus negalėtų panašiai daryti. **A. B. C. J.**

* * *

Kiekviena iš mūsų yra dviguba meilė — meilė, kuri yra pati save suvokianti ir žiūrinti dėl mūsų pačių gero, ir meilė, kuri pati save išlieja ir žiūri dėl kitų gero.

* * *

Yra daug tokių, kurie siekia tobulumo, bet maža tokių, kurie to pasiekia. Ir dažniausiai priežastis tam nepasisekimui yra trūkumas pasitikėjimo Dievu.

Tėvas Faber

* * *

Meilė ir Apaštalavimas

Į katalikų tikybą neseniai atsivertė kinų mokslininkas, profesoriaująs Seton Hall Universitete, dr. P. L. Sih. Savo keilią į katalikybę jis aprašė knygoje „**From Confucius to Christ**“. Čia pasakoja su kokių uolumu Kinijoje dirba misionieriai. Štai, vienas iš jų, didelis labdarybės organizatorius, Lo Pa-hung mėgdavo lankyti kalėjimus. Kartą jis atvyko į Shanghajaus kalėjimą ir čia jam pasakė, kad yra kalinys, kuriam greit bus įvykdyta mirties bausmė. Tas apaštalas Lo nuėjo į kalėjimo kamerą ir pamatė pasmerktąjį su sutaršytais plaukais, suveltą švarku ir su klaikiu žvilgsniu akyse. Lo prakalbino jį ir su karščiu dėstė jam apie Kristų, norėdamas jį paruošti krikštui.

— Mano diena bus rytoj, — sušuko pasmerktasai mirti. — Koksai kipšas tu esi, kad šiandieną taip į mane šneki? Lauk! Sakau, eik lauk!

Jis šaukė kaip beprotis ir kirto tam Lo į veidą.

Lo pasitraukė, bet prie durų sustojo, atsigręžė ir tarė:

— O, aš suprantu, rytoj. Gerai. Niekada nepervėlu. Viešpaties durys visada plačiai atviros. Pašauk mane, kai norėsi.

Kalinys prapliupo piktžodžiavimais, šaukdamas:

— Aš niekada Jūsų nenorėsiu, niekada, niekada.

Tačiau Lo su šypsena lūpose palietė jo alkūnę ir tarė:

— Sūnau, rytoj gal tu norėsi. Dievo nepabaigiamas gailestingumas tuo pasirūpins.

Čia Lo, turbūt, atsiminė šv. Pranciškaus Salėzo pavyzdį, kurs mokė, kad daugiau mūsų sugausi su lašu medaus, kaip su statine uksuso.

Sekantį rytą Lo nuėjo į tą vietą, kur turėjo būti įvykdyta egzekucija. Gal kokią minutę pirma negu buvo įsakyta šauti, pasigirdo šauksmas:

— O, Dieve, pasigailėk manęs.

Nebuvo abejonės. Šaukė anas kalinys. Lo nusiskubino prie jo, pakrikštijo ir ramino:

— Sūnau, Dievas tau atleido.

Tas apaštalas Lo pasiėlgė pagal lordo Chesterfieldo išreikštą mintį (kurios jis, be abejo, iš Kristaus išmoko):

— Neatsakyki meilės nei tiems, kurie neturi kitų nuopelnų kaip tik savo skurdą.

Panašios apaštalavimo dvasios mums reikėtų daugiau, ypač dabar, kai brolių krikščionių kraujas taip gausiai liejasi. Ir reikia atminti, kad galingiausias būdas paveikti, tai meilės dvasia.

Tas pats atsivertėlis dr. Sih aprašo dar tokį kiniečių pasakojimą: senovėje vienas žiaurus karalius turėjo tris dukteris. Pagal rytiečių paprotį, jis joms ir vyrus parinko. Dvi vyresnės sutiko, bet jauniausioji — ne, paaiškindama, kad ji nutarė savo gyvenimą pašvęsti žmonių tarnybai. Supykęs tėvas ją uždarė į budistų vienuolyną, kas sutapo ir su jos norais. Dienomis ji darė gerus darbus, o naktimis studijavo šventus raštus.

Praėjo kiek laiko. Karalius sunkiai susirgo ir daktarai nutarė, kad tėra tik viena pagalba: išgys, jei koks gyvas žmogus paaukos jam savo akį ir ranką. Pagarsino apie tai visoj valstybėj, bet niekas nepaaukojo. Karaliaus pasiuntiniai atėjo ir į vienuolyną, kur savo meile garsėjo viena moteris. Ji tuoj atidavė savo akį ir ranką ir karalius pagijo. Dabar karalius nuvyko jai asmeniškai padėkoti, ir kaipgi nustebo pamatęs, kad tai jo duktė. Jai šventai pažadėjo taisyti, nes buvo žiaurus, ir tinkamai valdyti. Kai mirė ta pasišventėlė, ją priėmė žemė ir Dangus, ji yra kinų garbinamoji gailestingumo deivė Kuan Yin.

Kinai sako: „Kai geri vandenį, atsimink šaltinį“. Kas patiria gerumą, tas atsimena iš kur gerumas plaukia ir palaipsniui vedamas prie Augščiausiojo Gėrio-Dievo.

RAŽANČIUS UŽ MŪSŲ KRAŠTĄ

Ražančiaus paslapčių mąstymas

Leonas XIII rašo: „Šis didis šventasis (šv. Domininkas) iš tikrųjų tik Dievo apšviestas galėjo suprasti, kad jokia kita priemonė nebus geresnė kovoti su to laiko blogumais, kaip žmonių grįžimas prie Kristaus, kuris yra: kelias, tiesa ir gyvenimas, *pasikartojančio mąstymo būdu*. Šiuo būdu galima laimėti Kristaus išganyką ir Tos Mergelės užtarymą pas Dievą, kuriai yra duota jėga nugalėti visas klaidas. Dėl to jis taip sustatė ražančių, kad viena po kitos būtų prisimenamos visos tikėjimo paslaptys; o mąstymo medžiaga yra iškaišyta Angelo pasveikinimo žodžiais ir maldomis Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui“. Toliau jis pareiškia: „Šio naujo maldos būdo dėka, — jeigu jis žmonių yra vartojamas taip, kaip šv. Domininko yra mokyta — tai tikėjimas ir geri papročiai pradeda grįžti į žmonių gyvenimą; klaidatikių sumanymai ir apgaulės pradeda griūti“.

Šis mąstymas, arba minties malda, žodinės maldos lydima, sudarydama penkiolika ražančiaus paslapčių, yra „brangioji dieviškojo plano žmonėms atpirkti mintis, kuri yra išreikšta ir paties Jėzaus Kristaus žodžiuose ir gyvenime. Šimtai knygų ir brošiūrų yra išleista, kad suteiktų tikintiesiems žinių apie tą brangiąją mintį“. Nors mąstymas, kalbant ražančių, nėra būtina sąlyga norint gauti kaikuriuos atlaides, tačiau norint gauti domininkonų atlaides, mąstymas yra reikalingas, nebent kalbantysis ražančių yra beraštis. (Be mąstymo galima gauti pav. šiuos atlaides: apaštalinis, Brigitos, Kryžuočių ir kit.).

Ražančiaus atlidai

Jeigu atlidai yra suteikti pačiai ražančiaus maldai, tai žmogus gali juos laimėti ir tada, kai jis pamaldžiai kalba ražančių, nors ir nevertodamas karolių ar kokios kitos priemonės. Jis gali laimėti kaikuriuos ražančiaus atlaides: visai be ražančiaus, su nepašventintu ražančiu, ar koku kitu būdu suskaičiuodamas savo maldas. Tarp tokios rūšies atlidų yra pažymėtini šie: „Tie, kurie pamaldžiai sukalba vieną ražančiaus dalį prie išstatyto šv. Sakramento arba prie švenčiausio esančio taberna-

kulyje gauna visuotinius atlaides, jei yra atlikę išpažintį ir priėmę šv. Sakramentą“.

Tačiau norint laimėti specialius gausius atlaides, suteiktus pačiam ražančiui (vienai, dviem ar visoms trimis dalimis), reikia ypatingo ražančiaus karolių palaiminimo. Šį palaiminimą gali suteikti kunigas, turįs atitinkamas galias. Jis gali pašventinti tik tą ražančių, kuris yra padarytas iš patvarios medžiagos. Tie atlidai paprastai vadinasi ABCD atlidai, t. y.: apaštaliniai, Brigitos, kryžuočių ir domininkonų atlidai. (Brigitos atlidai yra tie patys, kurie yra suteikiami ir Brigitos karunkai).

Apaštaliniai atlidai yra tie atlidai, kuriuos kiekvienas popiežius paskelbia savo pontifikato pradžioje. Jie liečia ir kitus dalykus, ne vien tik ražančių. Šių atlidų tarpan įeina visuotiniai atlidai dvidešimt septynioms įžymioms šventėms. Juos gali gauti įprastinėmis sąlygomis tie, kurie paprastai sukalba vieną ražančiaus dalį per savaitę. Šalia visuotinių apaštalinų atlidų yra ir dalinių, teikiamų įvairiomis progomis.

Joki atlidai nėra suteikiami vien už tai, kad kas yra ražančiaus savininkas. Apaštaliniai atlidai galioja tik tiems, kurie apaštaliniais atlaidais apdovanotus pamaldumo daiktus turi su savimi asmeniškai, ar laiko prideramai savo namuose.

Paprasto ražančiaus kalbėtojams yra pritaikomi šie brigitiniai atlidai: „Šimtas dienų atlidų už kiekvieną „Tėve Mūsų“, „Sveika Marija“ ir „Tikiu į Dievą Tėvą“, jeigu yra užbaigiama trumpoji brigitinė karunka, t. y. 5 „Tėve Mūsų“, 50 „Sveika Marija“ ir 5 „Tikiu į Dievą Tėvą“. Tuo pačiu kalbėjimu galima gauti ir kitus atlaides skirtus ištisai karunkai.

Kryžuočių atlidai yra „500 dienų už kiekvieną karoliuką“. Juos galima gauti kartu su domininkonų atlaidais, jeigu ražančius turi pridėtus šiuos abejus atlaides. Šiuo atveju ražančių kalbant nėra reikalaujama mąstymo ir atlaides galima gauti už kiekvieną atskirą „Sveika Marija“ ir „Tėve Mūsų“, bet reikalaujama, kad besimeldžiąs asmuo karolėlius laikytų rankoje.

Domininkonų atlidai yra suteikti taip vadinamoje domininkonų privilegijoje. Jie duoda

„Šimtą dienų atleidų už kiekvieną „Tėve Mūsų“, „Sveika Marija“, jeigu bent penkios paslaptys yra sukalbamos kartu; ir visuotinius atlaides vieną kartą per metus, jeigu penkios paslaptys kasdien yra sukalbamos“.

Dar yra daug kitų domininkonų atlaidų, kurie yra išskaičiuojami ražančinės brolijos leidiniuose. Ši šimtametė brolija yra įsteigta daugumoje parapijų. Į ją galima įstoti per kleboną ar kitaip pasiunčiant savo vardą draugijos centrui. Jos *pareigos* yra: sukalbėti tris dalis ražančiaus kas savaitę. Jos *privilegijos*: kiekvienas šios brolijos narys turi dalį kitų narių nuopelnuose ir tėvų dominikonų vienuolyno nuopelnuose. Šalia to, jie turi dar 21 visuotinius atlaides ir daug dalinių atlaidų, kaip štai:

Nariai gauna 2025 dienas atleidų už kiekvieną kartą pamaldžiai ištartą Jėzaus vardą „Sveika Marija“ maldoje kalbant ražančių. Nariai gauna 331,770 dienų atleidų už savaitinį pilną ražančių. Brolijos raštuose yra išskaičiuojamos dar šios atlaidų progos: įstojimo dieną, įstojimo metinėse, šventėse, dalyvaujant procesijoje, atlangant brolijos bažnyčią, atlangant altorius, už įžadų mišias, 15 šeštadienių, spalio mėnesį, už „Sveika Karaliene“, už minties pakėlimą prie Dievo, už ligonio atlangymą, už maldas mirusiems, už gerus darbus mirusiems.

Be to, dar yra ypatingi atlaidai gyvojo ražančiaus brolijos nariams ir amžinojo ražančiaus nariams, jei ši brolija yra tinkamai įsteigta. Bloko ražančius ar šeimos ražančius nėra dar kanoniškai įsteigtos atlaidų draugijos. Jos yra greičiau tik pamaldūs papročiai Bažnyčios gyvenime.

Santrauka apie atlaides

1. Bendriesiems atlaidams nereikalingas pašventintas ražančius.
2. Apaštaliniams, brigitiniams ir kryžuočių atlaidams reikia pašventinto ražančiaus, bet nereikia mąstymo.
3. Dominikonų atlaidams reikia ir pašventinto ražančiaus ir mąstymo; o kaimiečiams atlaidams reikia vardiško įsiregistravimo brolijon.

Ražančius — priemonė pasauliui gelbėti

„Šiandien yra per daug aišku, iš kur kyla tos griauinančios jėgos, kuriomis pasaulio mokyklės stengiasi silpninti ar visiškai išsielvinti krikščionišką tikėjimą ir pagarbą Dievo įsakymams, nuo kurių laikymo priklauso tikė-

jimo vaisingumas. Jau daug kur mūsų Viešpaties įdirbti laukai yra vėl apaugę netikėjimo piktžolėmis; klaida ir yda, kaip koks maras stengiasi užpūsti tikėjimą. Civilinė valdžia vietoj perspėjusi nuo palaidumo, ir vietoj nubaudusi tuos, kurie užsipelno, nors ji turėtų ir galėtų tai padaryti, savo apsilaidimu ir pataikavimu, atrodo tik didina blogybę. Mes turime pakankamo pagrindo nusiskųsti, kad viešosiose mokyklose mokslų ir menų dėstymas yra taip sutvarkytas, kad Dievo vardas visiškai nėra minimas, arba kad jis yra įžeidžiamas. Mes turime pagrindo nusiskųsti tuo nepaisymu, kuris auga diena iš dienos spaudoje, ir viešose kalbose, nes nevengiama visokios rūšies užsiuolimų prieš Kristų ir Bažnyčią. Nemažiau mes apgailėstaujame apsilaidimą ir apatiją religinėje praktikoje. Jei iš to ir neišvysta staigus atsimetimas nuo tikėjimo, tai toks gyvenimas, kuris nieko bendro su tikėjimu neturi, aiškiai į atsimetimą veda. Kiekvienas, kuris stebi šią netvarką ir pagrindinių žmogaus principų išdavimą, nenustebs, kai vieną dieną pamatys ištisas tautas dejuojančias, skaudžios Dievo rankos ištiktas. Pilnas baimės ir blogo nujautimo jis lauks dar didesnių blogybių.

„Norint permaldauti užsirusčiusį Dievą ir laiminti sielos ramybę tiems, kurie yra nelaimės ištikti, nėra nieko geresnio, kaip uoli ir nuolatinė malda, sujungta su meile krikščioniškajam gyvenimui. Ir abu šie dalykai: tiek maldos dvasia, tiek krikščioniškojo gyvenimo praktika geriausiai yra įgyjama per Marijos ražančių“ taip rašo Leonas XIII savo enciklikoje „Magnae Dei Matris“.

Ražančius ir visuomenė

„Mes esame įsitikinę, kad ražančius, pamaldžiai kalbamas, yra pilnas palaimos ne tik atskiram asmeniui, bet ir plačiajai visuomenei“.

„Niekas turbūt mūsų nekaltins, kad eidami Aukštosios Apaštalystės pareigas mes nesistengėme kelti civilinę žmonijos gerovę. Vis iš naujo mes skatinome tuos, kurie turi suvereninę valdžią, kad jie nei neleistų, nei nevykdytų tokių įstatymų, kurie nesiderina su dieviškąja mintimi. Iš kitos pusės, mes nuolat skatinome tuos, kurie turi gabumų, turty, ar kitokios įtakos, kad jie jungtųsi į žodžio ir veiksmo bendriją ir dėtų visas pastangas apsaugoti ir sustiprinti visuomenės gerovę. Nes per daug jėgų šiandien dirba, norėdamos atleis-

ti visus visuomeninės tvarkos ryšius ir atitraukti žmones nuo sveikų gyvenimo ir elgesio principų“.

Džiaugsmingoji ražančiaus dalis — kuklaus gyvenimo mokykla

„Yra trys šaltiniai, iš kurių atrodo teka pagrindinės jėgos, griaušančios visuomenę. Pirmoji yra nemėgimas paprasto darbo gyvenimo; antroji: nepakentimas jokios kančios ir trečioji būsimojo gyvenimo užmiršimas“.

Šios trys nelaimių versmės ypatingą nugalėjimą randa trijose ražančiaus dalyse. Jo šventenybė apgailestauja, kad visuomenei gresia jėgos, kilusios iš paniekinimo tų pareigų ir tų dorybių, kurios sudaro kuklaus gyvenimo grožį. Iš čia kyla vaikų neklusnumas tėvams ir jų nenoras pasiduoti tokiam vadovavimui, kuris jiems nepataikauja; iš čia kyla darbininko noras palikti savo darbą, ir nukreipti savo žvilgsnį į beviltišką svajonę visų žmonių turtus sulyginti. Dėl tos pat priežasties žmonės palieka ramų kaimo gyvenimą ir ieško miesto smagumų bei malonumų.

Prieš šias blogybes šv. Tėvas pataria mums ieškoti pagalbos ražančiuje. Džiaugsmingoji ražančiaus dalis, pamaldžiai ir atvirai išmąstyta, parodys mums tobulo namų gyvenimo pavyzdį Nazarete. Čia pasirodys gyvenimo paprastumo grožis, elgesio skaistumas, tobulas sutarimas, abipusė pagarba ir meilė, dvasios giedrumas, sąžinės ramumas. Čia yra brangių: gerumo, kuklumo, nusižeminimo, darbo palaimos, palankumo visiems, uolumo mažose pareigose ir visų kitų kasdieninio gyvenimo brangenybių pavyzdžiai.

(Bus daugiau)

* * *

Mūsų didysis turtas yra širdis.

* * *

Eikite pirmyn su drąsa ir pasitikėjimu, atsakydami Meilei su meile, nes tai visuomet yra šventųjų paslaptis.

* * *

Žmogus nesibijo kentėjimo ar pasiaukojimo, kada jis žino to vaisingumą.

* * *

Nusižeminimas yra šviesos duktė, o pagunda yra tamsumos duktė.

* * *

Nieko nėra malonesnis mylėti, kaip turėti progą daryti gera.

Marija Aukštaitė

Sielos Albumas

Sielos albumas — sąžinė mano.

Ją pavartyti žmogus negali.

Šią knygą vienas, Dievas težino;

Prieš Jį lapeliai klūpo išbalę.

Prieš žemės žmogų tu ją uždengsi,

Ką tik norėsi, tą pasakysi.

Bet jau prieš Dangų pats išsirengsi;

Ir Dievo akių nesuklaidinsi.

Čia balta, juoda, o ten tamsiausia...

Veidrodis tikras — tai žmogaus kelias.

Dievas tik varto — tavęs neklausia;

Ir tavo bylą svarstyklėn kelia.

Viešpatie mano, kiek reik skaistumo!

Tavo maloniai rankai betiesiant.

O čia žemelėj tiek daug pilkumo,

Kad žmogus kaltas visad jautiesi.

O, siela mano, siela brangiausia,

Priruošk albumą vaizdų gražiausių.

Ateis mūs Svečias naktį tamsiausią,

Pabels į duris Jis nekalčiausias.

Paruošk albumą pasigrožėti

Širdžiai mieliausiai — tave pamilti.

Dar šiandien gali Jisai užspėti,

Skubėk lelijų baltų priskynti.

Užtiesk krūtinės stalą balčiausiai,

Dangišką Manną spėk parsinešti.

Papuošk albumą meile skaisčiausia,

Te su Juo Vienu ims žvakę gesti.

Kristui ir Bažnyčiai

MISIJŲ SKYRIUS

Padorumo Legionas Malajuose

Kadangi į Singapūrą buvo atgabenta didelis kiekis blogų filmų, todėl J. E. Malakos vyskupas Oleomedy išleido pastoracinį laišką, tuo padarydamas pradžią Padorumo Legionui. Laiške rašoma: "Kinoteatro svarba atgaivai, gėrio ir blogio skleidimui ir žmonių, ypač vaikų, demoralizavimui negali būti nuginčijama. Deja, atvežami į šį kraštą ir siūlomi filmai nevisuomet yra, Pijaus XI žodžiais, "verti žmogaus protingos prigimties ir dėl to morališkai sveiki." Perdaug filmų "pažeidžia padorumą, garbę ir moralę". Perdaug vaizduojama plėšimai, žmogžudystės, autoriteto niekinimai ir kitoki nusikaltimai; perdaug naikinama pagarba tyrai meilei ir normaliam šeimos gyvenimui. Skyrybos ir svetimoterystė labai dažnai atrodo normalūs dalykai. Kilnios idėjos retai teranda juose vietos; dar rečiau — Dievas ir Jo malonė. Kaip jau mums teko patirti, Singapūre kartais net rodomi filmai (nežiūrint pagrįstų protestų), neturi jokios pagarbos nei Dievo įstatymams nei religijai. Daugelis jaunuolių ir net tėvų neįvertina kinoteatro pavojų.

"Literatūros srityje padėtis Malajuose irgi negeresnė. Daugelis knygynų ir kioskų pripildyti nešvarių ir begėdiškų spaudinių, kurie atvežami iš užsienio tariamais estetiniais, sveikatos, mokslo, vedybų ir kitokiais tikslais; jie skleidžia jaunuolių tarpe šeimose ir mokyklose sugedimą, sunaikindami juose ilgo ir sąžiningo tėvų darbo vaisius. Nesąžiningi žmonės surenka didelį kapitalą, pasinaudodami natūraliu jaunuolių smalsumu ir apgaudinėdami juos į akis krantinčių pavadinimų ir paveikslų pagalba. Jie pralobsta, nekreipdami dėmesio į nepataisomą žalą, padaromą šių, dažnai nekaltų, aukų protui, širdžiai ir gyvenimui.

"Todėl mes nusprendėme, kad būtų

suorganizuotas Malakos vyskupijoje Padorumo Legionas pagal šiuos Popiežiaus Pijaus XI nurodymus: "Tegul visi sielų ganytojai išgauna iš žmonių pasižadėjimą (panašų į tą, kurį vartoja katalikai Amerikoje), kuriuo jie pasižada susilaikyti nuo kinoteatrų ir vaidinimų, įžeidžiančių tiesą ir krikščioniškąją moralę, o taip pat nepirkti ir neskaityti nemoralios ir pavojingos spaudos."

"Tikimės, jog šios pastangos įgyvendinti padorumui ir viešajai moralei ras teigiamą atgarsį visų teisingai galvojančių žmonių ir valdžios tarpe; tikimės, jog filmų ir spaudos platintojai pasitarnaus aukštųjų idealų įgyvendinimui Malajų jaunuomenės tarpe".

Šv. Komunija Degtukų Dėžutėje

Vieno mano draugo kunigo kiniečio Vincento Liang'o tėvelis, 70 metų amžiaus senelis, buvo paimtas į kalėjimą užtad, kad neturėjo kuomi apkaltinti kitus savo kaimynus. Po kaikurio laiko ten pateko ir jo sūnus kunigas. Kunigą netikėtai išvedus į kalėjimą, jo patarnautojas per kaikurį laiką slėpė švenčiausiąjį savo namuose, nes koplytėlė buvo paversta susirinkimų sale. Kadangi kaip kunigo, taip ir jo tėvelio "nusikaltimai" neatrodė perdideli, tai buvo jiems leista iš namiškių gauti cigarečių ir degtukų. Kunigo ištikimas tarnas tuo ir pasinaudojo. Paėmęs tuščią degtukų dėžutę į dugną įdėjo likusias Ostijas, o ant viršaus užkrovęs degtukų įdavė dėžutę 8 metų savo mergaitei, kad nuneštų kunigui į kalėjimą. Mergaitei pasisekė įteikti švenčiausiąjį kunigui, kuris vieną Ostiją pats priėmė, antrą ir trečią padavė tėveliui ir mergaitei, o 4 ir 5 liepė nunešti į namus jos tėveliui ir mamytei, kuri buvo silpnos sveikatos ir priėmusi iš savo dukrelės švenčiausiąjį pasimirė.

Tokių ir panašių atsitikimų Kinijoje dabar labai daug. Atrodo, atsinaujina pirmųjų amžių katalikybės katakombų laikai.

Klausimai ir atsakymai

Girdėjau sakant, kad negalima skaičiuoti visų Šv. Rašto Senojo Testamento knygų. Tai kokių negalima?

Var., Wilkes-Barre, Pa.

Subrendusiam žmogui galima skaičiuoti visas Šv. Rašto knygas, by tik laida būtų Bažnyčios pripažinta.

Šv. Evangelijoje rašoma, kad Kristus pasakęs: dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis. Kaip čia suprasti? Ar ir dangus nebus amžinas? Juk visur aiškinama, kad dangus yra amžinas, ir kas jį užsitarnaus, džiaugsis per amžius, o Kristus sako, kad dangus praeis?

T. P., Miami, Fla.

Tamstos minėtojo vietoje Kristus kalba apie tą dangų, kurs matomas kūno akimis, o tas dangus nėra amžinas.

Girdėjau per pamokslą, kad Popiežius negali suklysti. Žinau, kad buvo daug šventų popiežių, bet istorijos mini, kad buvo daug ir suklydusių. Ką apie tai manyti?

P. A., Toronto, Kanada

Popiežius negali apsirikti tik tada, kai jis viešai ir iškilmingai skelbia žmoniems kaip Dievo apreiškimą tiesą koki nors dalyką apie tikėjimą ir dorovę. Kitais atvejais jis gali suklysti kaip ir kiekvienas žmogus. Popiežiaus neklaidingumas nereiškia, kad kiekvienas popiežius yra šventas.

Kaip geriau klausyti Šv. Mišių, ar valgius ar nevalgius?

N. Ž., Tamaqua, Pa.

Nedaro skirtumo ar žmogus valgęs ar nevalgęs klauso Šv. Mišių. Žinoma, silpnam žmogui geriau klausyti pavalgius.

Delko dabar daug maldingų žmonių, net ir dvasiškių vietoj "Garbė Jėzui Kristui", sveikinas "Labą dieną" ir panašiai? Seniau taip nebūdavo. Ar verta sekėti tokią naujovišką madą?

M. V., Brooklyn, N. Y.

Nėra jokio įsakymo sveikintis "Garbė Jėzui Kristui". Tai yra tik paprotis. Šiais laikais tas paprotis pradėjo nykti ir daug žmonių pradėjo kitaip sveikintis. Juos pasekdami ir kaikurie dvasiškiai pradėjo kitaip sveikintis. Nieko čia stebėtino nei blogo. Žinoma, gaila, kad nyksta senas paprotis. Verta bandyti jį palaikyti.

Manęs tėvai nebeleidžia stoti į vienuolyną. Motina sako, kad geriau mane mirusią palaidoti negu gyvą leisti stoti vienuolynan. Dabar nežinau ką daryti. Viską kas reikalinga buvo, parengiau, bandžiau išvykti, ėmė ir nebeleido. Sako, kad aš taip esu reikalinga, kad jokių būdu negali mane išleisti...Labai nusiminiau ir verkiau. Gyvenimas pasidarė sunkus, net nebenoriu eiti nei į bažnyčią, nei melstis. Draugės sako, kad tokia Dievo valia. Bet aš čia nepripažįstu Dievo valios, bet tėvų valią. Jei būtų Dievo valia, tai būtų kitaip. Nežinau ką daryti, kad paskiečiau tikslą be kurio negalėsiu gyventi.

Prašė vardo neskelbti, Philadelphia, Pa.

Kad Tamsta pasidavei musiminiui, kad nebenori eiti į bažnyčią nei melstis, tai blogas ženklas. Jis gali rodyti, kad Tamsta neturi pašaukimo. Kuogreičiau nusikratyk tuo nusiminimu. Parodyk ar turi stipraus būdo, ar turi kantrybės ir ištvermės. Prašyk ir prašyk tėvelius meiliai ir kantriai. Prašyk ir kitus, kad už tave prašytų, neužmiršk ir savo vietinio klebono paprašyti, kad su tėvais pasikalbėtų. Daug melskis ir pasitikėk. Jei Dievas yra Tamstai suteikęs pašaukimą, tai padės ir atsiekti tikslą. Tik išmintingai, ištvermingai ir stipriai norėk. Kliutys yra pergalimos.

* * *

Atsakymas M. K., St. Louis, Mo.: Tamsta su savo klausimais kreipkis į savo nuodėmklausį, o jis gyvu žodžiu viską paaiškins. Talpinti "Laivelyje" tokie klausimai netinka.

ŽINIOS *is katalikiškojo pasaulio*

• Washingtono mieste esąs Katalikų Universitetas duoda stipendijas ir negrų studentams. Tuo pasinaudodamos šiuo metu ten studijuoja septynios negrės vienuolės, pasiryžusios pasiekti magistrų laipsnį.

• **Masonai ir katalikiškos mokyklos.** Pereito mėnesio masonų žinių buletenis pasisako, kad parapijinės mokyklos neturėtų būti atleistos nuo taksų mokėjimo. Tai taikoma Kalifornijos valstybei kur lapkričio mėnesį vyks balsavimai tuo klausimu. Aišku, kad masonai savo nusistatymą pirš ir kitoms valstybėms pasitaikius balsavimams tuo klausimu. Masonai užmiršta, kad ir jų masoniški dievnamiai visoje šalyje yra išskirti iš panašių taksų mokėjimo. Lietuviai, kalbina mi stoti į masonus, turėtų žinoti, kad įstojimu jie užsitraukia ant savęs bažnyčios ekskomuniką.

• **Intronizacijos apaštalas.** Šiomet Notre Dame ligoninėje Montreal, Kanadoje, kun. Mateo Crawley-Boevey, SS. CC., mini 60 metų jubiliejų vienuoliniame gyvenime. Jis priklauso švenčiausių širdžių kongregacijai. Jis skaitomas intronizacijos apaštalas, nes per jo darbuotę, prasidėjusią 1906 metais, milijonai šeimų visame pasaulyje padarė savo namuose švenč. širdies intronizaciją.

• **Filmuos katekizmą.** Kun. F. Mullen, Šv. Jono seminarijos profesorius, Bostone laike mokytojų metinio suvažiavimo, paskelbė, kad yra sudarytas planas pagaminti spalvuotus filmus, kurie vaizdžiai pertiektų katekizmo tiesas. Tai kainuotų apie \$100,000.

• **Prezidentienė į šventųjų eiles?** Argentinoje mirė Evita Peron, tos šalies prezidento, Jono Perono, žmona, kuri savo trumpu gyvenimu pasižymėjo savo labdarybe ir rūpinimosi darbininkų gyvenimo sąlygas pagerinti. Po jos mirties vienos unijos 160,000 darbininkų pasiuntė šventam Tėvui radiogramą prašydami, kad jų mirusi globėja Evita būtų paskelbta šventąja. Netiesioginiai buvo atsakyta, kad viešame gyvenime ji daug

gero padariusi, bet kad apie jos išvidines dorybes mažai težinoma, bent pirmu žvilgsniu.

• **Maldininkų kelionė.** Anglijoje įvyko ypatinga maldininkų kelionė. Iš aštuonių kraštų susidarė 300 asmenų, kurie susėdė į 10 autobusų tris savaites važinėjo po Angliją, lankydami garsiausias Marijos šventoves. Iš viso jie padarė 1,300 mylių kelionę. Anglijoje yra šimtai Marijos garbei pastatytų bažnyčių ir koplyčių.

• **Mokyklos ir santuokos.** Austrų katalikų dienos uždarymo proga Šv. Tėvas Popiežius Pijus XII pasakė kalbą per radiją, kurioje tėviškai ragino austrų katalikus stiprinti savo tikėjimą naujais darbais. Stengdamiesi užlaikyti savo tikėjimą, — kalbėjo Šv. Tėvas, jūs privalote užtikrinti savo vaikams katalikišką mokyklą. Kam gi reikalingas krikščioniškasis auklėjimas šeimoje, jeigu vėliau mokykloje viskas sugriaunama, ką su dideliu vargu pasiekė tėvai? Pasimokiusi iš liudnų patyrimų, Bažnyčia nepajudinamai gina savo tikinčiųjų teises mokykloje. Stengdamiesi išlaikyti savo tikėjimą, — tęsė toliau Šv. Tėvas, saugokite santuokos šventumą. Tebūna šventas jums santuokos sudarymas. Tik religinė santuoka, ir niekad tik grynai civilinė santuoka yra katalikui tikroji santuoka. Tebūna šventas jums santuokos gyvenimas. Tebūna šventas jums šeimos gyvenimas.

• **Nacių aukos.** Varšuvos universiteto prof. Biskupski apskaičiavo, kad naciai nužudė 1,811 Lenkijos kunigų, kas sudaro 18% visų 1939 metais Lenkijoje buvusių kunigų.

• **Lenkijoje komunistai užgrobė visas 59 katalikų kunigų seminarias,** iš jų išmesdami apie 10,000 klierikų.

• **Negrė apaštalauja.** Elena Nelson, Chicagos Corpus Christi parapijos narė, jau laimėjo 350 atsivertimų katalikų bažnyčiai.

Žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Toronto lietuviškoji kolonija** (Kanaadoje) priskaito apie 5-6 tūkstančius čia gyvenančių lietuvių. Senoji bažnyčia pasidarė per maža. Kilo mintis pastatyti nauja erdvesnę bažnyčią. Jau nupirkta žemės sklypas su namu kurs tarnaus klebonijos patalpoms. Konkurso keliu parinktas ir priimtas ark. A. Kulpavičiaus paruoštas naujos bažnyčios planas. Susumavus grynais pinigais gautas aukas ir pažadėjimus susidarė arti \$33,000 bažnyčios statybos fondui.

• **Pas TT. Pranciškonus.** Šiuo laiku lietuvių pranciškonų šv. Kazimiero provincijoje Amerikoje randasi 8 klierikai bestudijuoją teologiją, 8 einą gimnazijos mokslus, ir trys naujokynė.

• **Lietuviams žinotina.** Pagal naują imigracijos ir išpilietinimo (naturalizacijos) įstatymą, norinčiam gauti Amerikos pilietybę nereikės įsigyti vadinamus "pirmus popierius". Jau dabar valdžios įstaigos pradėjo priimti pilietybei prašymus ir iš asmenų kurie "pirmųjų popierių" neturi.

• **Amerikos politika ir Lietuva.** Amerikos politika ir valdžios bei žmonių teisingas ir padorus nusistatymas laiko Lietuvą nepriklausoma valstybe. Vien nepripažinimas ir ramimas daug kam atrodo nebepakankama priemonė Lietuvą išlaisvinti. Iš demokratų ir republikonų partijų programų analizės daroma išvadų, kad demokratai stovi už tai, kad sulaikytų bolševikus ten kur jie dabar yra. Republikonai stovi už tai, kad gražintų bolševikus ten kur jie priklauso, į Rusiją. Atrodo, kad republikonų politika yra pavergtų tautų politika.

• **Naujas Provincijolas.** Naujasis Lietuvos pranciškonų Amerikoje provincijolu išrinktas T. Jurgis Gailiusis. Į jo patarėjų tarybą įeina T. Justinas Vaškys, T. Bernardinas Grauslys, T. Leonardas Andriekus ir T. Pranciškus Giedgaudas. Sveikiname naują provincijolą ir linkime pasisekimo sunkiose pareigose.

• **Naujas prelatas.** Buvęs Vilkaviš-

kio seminarijos rektorius, kan. F. Bartkus, dabar bedirbas, Dallas, Texas, paskutiniu laiku buvo šv. Sosto pakeltas į Jo šventenybės Rūmų prelatus.

• **Lietuvis prie Amazonės.** Lietuvis salezietis, klierikas Kaz. Bėkša darbuojasi Brazilijoje, Amazonės augštupyje, Rio Negro misijoje. Apie savo išpučius parašė "Saleziečių Balsui".

• **Lietuvių laimėjimas.** Į Pietų Amerikos Kolumbiją atvykdavo iš Europos emigrantai tam tikri specialistai. Išimti sudarė medikai ir dantų gydytojai kuriems Kolumbijos įstatymai neduoda teisės dirbti. Per kun. N. Salduko pastangas, prašymus, reikalavimus pavyko išgauti iš valdžios atskiras dekretas praveistas per juridinį skyrių vien tik lietuviams dantų gydytojams dirbti. Kitos svetimtaučių grupės tos teisės negavo. Tai išmintinas kun. N. Salduko asmeninis laimėjimas.

• **Lietuvos sienos.** Vokietijos vyriausybė oficialiai patvirtino savo nusištatymą dėl teisinių Vokietijos sienų, o tuo pat ir dėl Lietuvos Vokietijos sienos. Ši vyriausybė teisėtą Lietuvos Vokietijos sieną skaito Nemuną, o Klaipėdos kraštą kaip neįeinantį į Vokietijos plotą.

• **1953 metų kalendorius.** Jau baigiama spausdinti visai naujo stiliaus 1953 metų "Laivo" sieninis kalendorius. Žavinčios spalvos puoš šį naują kalendorių. Tikybiniai, lietuviški ir amerikietiški vaizdai pajvairins mėnesių puslapius. Kiekvienas "Laivo" skaitytojas gaus veltui po vieną kalendorių. Atskirai perkamas kalendorius kainuos 40 centų.

• **Sukaktį mini.** Nekalto Prasidėjimo parapijos, Cambridge, Mass., klebonas kun. Pranciškus Juškaitis šiemet mini 35 metų išventinimo į kunigystę sukaktį.

• **Auksinis jubiliejus.** šv. Jurgio parapija Philadelphia, Pa., jaukiu pobuvu paminėjo parapijos auksinį jubiliejų. Parapijai vadovauja kun. dr. V. Martusevičius.

TĖVAI MARIJONAI šiaurės Amerikoje leidžia tris laikraščius: dienraštį "Draugą", savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivą", ir anglų kalboje mėnesinį žurnalą "The Marian", o pietų Amerikoje laikraštį "Laikas".

Šia proga kviečiame visus lietuvius, tiek esamuosius skaitytojus, tiek ir tuos, kurie į platų jo skaitytojų skaičių dar nebuvo patekę, užsisakyti "Kristaus Karaliaus Laivą"!

"KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS"

visai pigus savaitraštis, nes metams tekaštuoja tik \$2.00

Rašykite:

LAIVAS

2334 So. Oakley Ave.

Chicago 8, Illinois

Šiuomi siunčiu \$..... užsiprenumeruoti "Laivą" metams.

Vardas

Antrašas

Miestas Zona..... Valstybė